

Lovforslag nr. L 4. Fremsat den 2. oktober 1990 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige afgiftslove

(Afgiftsomlægninger m.v.)

§ 1

I lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 629 af 20. oktober 1988, som senest ændret ved lov nr. 825 af 19. december 1989, affattes § 2, stk. 3, *litra h, 1. pkt.*, således: »Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom.«.

§ 2

I lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, jf. lov nr. 830 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om lønsumsafgift«.

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Den, der for egne ejendomme ved ansat personale foretager administration af aftaler om benyttelse af husrum og lokaliteter m.v., tilhørende den faste ejendom, betaler en afgift til statskassen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Afgiftspligt påhviler tillige den, der ved ansat personale varetager viceværtfunktioner på ejendomme som nævnt i stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Afgiftspligten efter stk. 1 og stk. 2 gælder ikke for den, der er afgifts- og registreringspligtig efter momsloven for afsætning af ejendomsadministration eller viceværtfunktioner.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på offentlige virksomheder.«.

3. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiftspligtige skal anmeldes til registrering hos den regionale told- og skatteforvaltning, jf. dog stk. 2.«.

4. § 2, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Offentlige virksomheder er undtaget fra registreringspligten for de i § 1, stk. 1, nævnte aktiviteter, jf. dog stk. 4.«.

5. § 2, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres for aktiviteter nævnt i § 1, stk. 1.«.

6. § 4 affattes således:

»§ 4. Afgiften er 2 pct. af afgiftsgrundlaget for de i § 1, stk. 1, nævnte virksomheder.

Stk. 2. Afgiften er 11,6 pct. af afgiftsgrundlaget for de i § 1 a, stk. 1 og stk. 2, nævnte aktiviteter.«.

7. I § 5, stk. 1, indsættes efter »Afgiftsgrundlaget«: »efter § 1«.

8. I § 5 indsættes efter stk. 1 som *nyt stk.*:

»*Stk. 2.* Afgiftsgrundlaget efter § 1 a er den samlede lønsum for de afgiftspligtige aktiviteter med tillæg af 90 pct.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

9. I *afsnit III* indsættes efter § 13:

»§ 13 a. Ubetalt afgift og rentebeløb kan inddrives ved indeholdelse i løn m.v., hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdel-

se, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i momslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.«.

§ 3

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbeholdning nr. 795 af 15. december 1988, som senest ændret ved lov nr. 889 af 29. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales et bidrag til statskassen af erhvervsmæssig virksomhed, anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, samt ejendomsadministration og viceværtfunktioner i egne ejendomme.«.

2. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Bidragspligten omfatter endvidere ejendomsadministration og viceværtfunktion, som er afgiftspligtig efter § 1 a i lønsumsavgiftsloven. Dette gælder dog ikke for virksomheder, der er bidragspligtige efter § 2, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, og opgør bidragsgrundlaget efter § 7, § 8, stk. 1, nr. 1, eller § 9, stk. 1, nr. 1.«.

3. I § 3, *stk. 4*, indsættes efter »§ 2, stk. 1, nr. 2,« : »eller er bidragspligtig efter § 2, stk. 3.«.

4. I § 4, *stk. 1*, ændres »§§ 7-9,« til: »§§ 7-9 a,«.

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. For bidragspligtige efter § 2, stk. 3, beregnes bidragsgrundlaget som den samlede lønsum for de bidragspligtige aktiviteter med tillæg af 90 pct.«.

6. § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Virksomheder nævnt i bilaget til loven og bidragspligtige efter § 2, stk. 3, skal senest 3 måneder og 20 dage efter opgørelsesperiodens udløb til told- og skattevæsenet angive bidragsgrundlaget efter § 8, stk. 1, nr. 2, § 9, stk. 1, nr. 2, eller § 9 a, og bidragets størrelse.«.

§ 4

I lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbeholdning nr. 621 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved lov nr. 574 af 14. august 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 2*, indsættes efter »til fyringsformål« : »eller som drivmiddel i motorkøretøjer«.

2. I § 8, *stk. 2*, ændres »for hvilken« til: »i den udstrækning«.

3. § 9, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte regler om fritagelse for eller godtgørelse af afgift af olie, der anvendes til jernbane- og færgerift. Skatteministeren kan fastsætte regler om delvis godtgørelse, jf. § 10, stk. 2, 2.-3. pkt., af afgift af olie, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel.«.

4. § 10, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Afgiften efter *stk. 1* tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradrag for indgående merværdiafgift for olie og varme. For olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, ydes der kun delvis tilbagebetaling af afgiften. Det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb udgør 95 øre pr. l. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11, stk. 4, og § 13, stk. 3 og 4.«.

5. I § 10 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om dokumentation for at olieprodukter, for hvilke der er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften efter *stk. 2, 1. pkt.*, ikke er anvendt i registrerede motorkøretøjer. Skatteministeren kan herunder fastsætte regler om farvning af sådanne olieprodukter.«.

6. § 24, *nr. 2*), affattes således:

»2) Klager over de af told- og skattevæsenet efter § 18, stk. 2, og § 26, stk. 2, 2. pkt., truffne afgørelser.«.

7. § 26, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter §§ 9 a, 10 og 11, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skattevæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 18, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 5

I lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved § 23 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Af en blanding af de i stk. 2 nævnte produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen i stk. 2, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer.«.

2. I § 6, stk. 2, ændres »for hvilken« til: »i den udstrækning«.

3. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for gas og varme. For gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, ydes der kun delvis tilbagebetaling af afgiften. Det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb udgør 67 øre pr. l. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, stk. 4, og § 11, stk. 3 og 4.«.

4. I § 8 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om dokumentation for at gas, for hvilken der er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt i registrerede motorkøretøjer.«.

5. § 22, nr. 2), affattes således:

»2) Klager over de af told- og skattevæsenet efter § 16, stk. 2, og § 24, stk. 3, 2. pkt., truffene afgørelser.«.

6. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter § 7, stk. 2, § 8 og § 9, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skattevæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 16, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 6

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1, litra B, affattes således:

»B. For cigaretpapir til en cigaret 3 øre«.

2. § 1, litra C, affattes således:

»C. For pladetobak, spunden og granuleret tobak samt for anden røgtobak med en snitbredde på mindst 1,5 mm 275 kr.pr.kg«.

3. § 1, litra D, affattes således:

»D. For anden røgtobak end nævnt i punkt C. 350 kr. pr.kg«.

4. I § 6 ændres i 1. pkt. »2 måneder« til: »1 måned«.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1991, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. I perioden fra den 1. januar 1991 til og med den 31. december 1991 udgør det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb efter § 4, nr. 4, 80 øre pr. l.

Stk. 3. I perioden fra den 1. januar 1991 til og med den 31. december 1991 udgør det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb efter § 5, nr. 3, 56 øre pr. l.

Stk. 4. § 4 og § 5 finder anvendelse på forbrug af olieprodukter og gas i registrerede motorkøretøjer fra den 1. januar 1991, henholdsvis den 1. januar 1992.

Stk. 5. De ændrede afgifter i § 6 finder anvendelse på de varer, der den 1. januar 1991 ved

F. t. l. vedr. forskellige afgiftslove

døgnet begyndelse findes i ustemplet stand hos virksomheder, der fremstiller eller indfører røgtobak og cigaretpapir, samt på varer som fra nævnte dag fremstilles eller angives til fortoldning.

Stk. 6. § 6, nr. 4, finder anvendelse ved køb af stempelmærker fra den 1. januar 1992.

§ 8

Stk. 1. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har lager af røgtobak i stemplet stand, som får nedsat afgiften efter § 6, kan få godtgjort den del af afgiftsdifferencen, der overstiger 200 kr.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, at en specificeret opgørelse over den godtgørelse, som kræves, er Told- og Skatteregionerne i hænde senest den 15. januar 1991. Godtgørelsen kan gøres betinget af, at virksomheden fremlægger nærmere dokumentation.

Stk. 3. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug ved beregning af afgiftsgodtgørelsen efter denne paragraf, straffes med bøde. § 27, stk. 3 og 4, og § 27 a i lov om tobaksafgifter finder tilsvarende anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Indledning

Lovforslaget er et led i regeringens marginalskattepakke, der består af i alt 6 lovforslag. Det samlede formål med de 6 lovforslag er at sænke marginalskatte og tilvejebringe finansiering heraf.

Der henvises til bemærkningerne til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Marginalskattelettelser m.v.), hvor der dels redegøres nærmere for baggrunden for de fremsatte lovforslag, dels gives en kort beskrivelse af indholdet af alle 6 lovforslag.

Almindelige bemærkninger

a. Efter den gældende momslov er erhvervsmæssig afsætning af viceværtfunktioner omfattet af afgiftsplikten. Præsteres sådanne ydelser alene i egne ejendomme er de ikke omfattet af afgiftsplikten. Ejendomsadministration er, uanset om ydelsen afsættes til fremmede eller præsteres i egne ejendomme, ikke omfattet af afgiftsplikten.

Ved lovforslaget foreslås erhvervsmæssig afsætning af *ejendomsadministration* (salg til fremmede) gjort afgiftspligtig efter momsloven.

Ejendomsadministration er som udgangspunkt momspligtig efter EF's 6. momsdirektiv, men medlemslandene kan i en overgangsperiode undtage sådanne ydelser fra moms. Danmark har benyttet sig af denne mulighed. Da EF har til hensigt at tage bl.a. denne undtagelse op til fornyet behandling med henblik på en ophævelse, vil den foreslåede ændring stemme overens med EF's momsharmoniseringsplaner.

Ejerlejlighedsforeningers afsætning af viceværtydelser til medlemmerne har hidtil været fritaget for moms, jf. momslovens § 4, stk. 2. Fritagelsen bortfalder som følge af den foreslåede ændring.

b. For at opnå en afgiftsmæssig ligestilling går forslaget dernæst ud på ved en ændring af lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor at indføre en særlig *lønsumsafgift* for *ejendomsadministration* og *viceværtfunktioner* i egne ejendomme, der udlejes helt eller delvis.

c. Endvidere foreslås, at privat og socialt udlejningsbyggeri skal betale arbejdsmarkedsbidrag af ejen-

domsadministration og viceværtfunktioner præsteret til eget brug, medmindre virksomhederne opgør arbejdsmarkedsbidraget efter momsmetoden. Derved bliver området ligestillet med ejerlejlighedsforeninger.

d. Herudover foreslås det, at olieafgiftsloven ændres, så *afgiftsgodtgørelsen* nedsættes for olie m.v. forbrugt i registrerede motorkøretøjer. Nedsættelsen vil i 1991 udgøre 80 øre pr. l og fra 1992 95 øre pr. l.

e. En lignende nedsættelse foreslås for *gas*, der anvendes i registrerede motorkøretøjer.

f. Endelig foreslås en omlægning af *tobaksbeskatningen*. For at modvirke den udvikling, som har fundet sted i form af hjemmerulning af cigaretter på grundlag af groftskåren pibetobak, foreslås det, at afgiftsforskellen mellem groftskåren pibetobak og finskåren cigarettobak indsnævres. I dag anvendes næsten udelukkende groftskåren pibetobak til hjemmerulning. Endvidere foreslås en forhøjelse af afgiften på cigaretpapir.

Det foreslås yderligere, at virksomhedernes kredit ved køb af stempelmærker til cigaretter nedsættes fra 2 måneder og 5 dage til 1 måned og 5 dage. Ændringen foreslås dog først at få virkning fra den 1. januar 1992.

Der henvises til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Marginalskattelettelser m.v.), hvor de administrative virkninger af de 6 lovforslag, som indgår i regeringens marginalskattepakke, er beskrevet.

Momsloven, lov om afgift af gas og lov om tobaksafgifter, er senest ændret ved lov nr. 825 af 19. december 1989, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 66, 336, 3348, 3741; tillæg A, sp. 143; tillæg B, sp. 113; tillæg C, sp. 73.

Lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor er indført ved lov nr. 830 af 19. december 1989, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 2848, 3130, 3430, 4043; tillæg A, sp. 2259; tillæg B, sp. 285; tillæg C, sp. 221.

Lov om arbejdsmarkedsbidrag er senest ændret ved lov nr. 889 af 29. december 1989, jf. Folketingstidende 1989-90, sp. 2848, 3130, 3431, 4105; tillæg A, sp. 2281; tillæg B, sp. 301, 417; tillæg C, sp. 285.

Lov om afgift af visse olieprodukter er senest ændret ved lov nr. 574 af 14. august 1990, jf. Folketings-tidende 1989-90, sp. 11258, 11262, 11351, 11377; tillæg A, sp. 5897; tillæg B, sp. 2175; tillæg C, sp. 1053.

Provenumæssige konsekvenser

1. Ejendomsadministration m.v.

Forslaget om momspligt skønnes at give ca. 100 mill. kr. på helårsbasis.

Forslaget om arbejdsmarkedsbidrag skønnes at give et bidragsprovenu på ca. 90 mill. kr. på helårsbasis. Udvidelsen af bidragspligten indebærer, at virksomhederne m.v. opnår kompensationsbeløb for ATP og arbejdsskadeforsikringen, hvilket giver et provenutab. Forudsat at kompensationsbeløbet efter forslaget til finanslov for 1991 nedsættes fra de nuværende 2.966,40 kr. pr. ansat til 2.066,40 kr. pr. ansat, skønnes provenutabet til ca. 25 mill.kr. på helårsbasis. Nettoprovenuet af forslaget om arbejdsmarkedsbidrag skønnes herefter til ca. 65 mill.kr. på helårsbasis.

Forslaget om lønsumsafgift skønnes at give et afgiftsprovenu på ca. 500 mill. kr. på helårsbasis.

Den samlede provenuvirkning efter fradrag af kompensationsbeløbet for ATP og arbejdsskadeforsikring skønnes i alt at være henvend 700 mill. kr. på helårsbasis. På grund af tidsforskydning i angivelserne i forhold til optjeningsperioden skønnes det indtægtsførte provenu i 1991 at blive ca. 350 mill. kr. Ved provenuskønnene er der ikke taget hensyn til mulige virkninger på udgifterne til boligsikring og boligydelse.

2. Dieselaflagift m.v.

Nedsættelsen af afgiftsgodtgørelsen for olie til vejtransport med 80 øre pr. liter i 1991 og i alt 95 øre pr. liter fra 1992 skønnes at forøge olieafgiftsprovenuet med ca. 900 mill. kr. i 1991 og ca. 1,1 mia. kr. i 1992 som helårsvirkning, hvorved Energistyrelsens skøn over dieselolieforbruget til vejtransport er lagt til grund. Af provenuet anslås ca. 5/6 at vedrøre lastvognene m.v. og ca. 1/6 busser m.v. Afgiften må antages i vidt omfang at blive overvæltet på forbrugerpriserne gennem højere fragtrater m.v.

På grund af tidsforskydning i angivelserne i forhold til optjeningsperioden skønnes det indtægtsførte provenu at blive ca. 700 mill. kr. i 1991 og knap 1,1 mia. kr. i 1992.

Det bemærkes, at dieselaflagiften vil indebære, at den tunge trafik i højere grad kommer til at dække vejslid og miljøomkostninger gennem en form for brugerbetaling. Tilpasning til EF nødvendiggør ligeledes højere afgift på olie til vejtransport.

Den tilsvarende nedsættelse af afgiftsgodtgørelsen for gas til vejtransport med 56 øre pr. liter i 1991 og i alt 67 øre pr. liter fra 1992 skønnes at forøge afgiftsprovenuet med ca. 10 mill. kr. i 1991 og ca. 12 mill. kr. som helårsvirkning fra 1992.

3. Røgtobakafgift.

Omlægningen af tobaksafgiften skønnes samlet at give et årligt merprovenu på 750 mill. kr., heraf 150 mill. kr. i moms og arbejdsmarkedsbidrag og 600 mill. kr. i tobaksafgift. Der er ved provenuberegnin-gen lagt til grund, at det nuværende forbrug af røgtobak til hjemmerulning af cigaretter fremover stort set alene vil bestå af fintskåret tobak, samt at hjemmerulningen af cigaretter vil aftage. Skønnet er forbundet med en vis usikkerhed.

4. Kredittid for cigaretaflagift.

Nedsættelse af kredittiden for indbetaling af afgifterne på cigaretter medfører, at der bliver indbetalt 500 mill. kr. ekstra en gang for alle i 1992. Herved mindskes statens renteudgifter varigt med 50 mill. kr. årligt. Såfremt den mindre likviditetsfordel for tobak-sindustrien overvæltet fuldt ud i højere cigaretpri- ser, vil en pakke med 20 stk. stige med 25 øre. Detailværdiafgiften heraf samt moms og arbejdsmarkedsbi- drag skønnes i så fald at indbringe et merprovenu på i alt 35 mill. kr. årligt ved uændret forbrug.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter momslovens § 2, stk. 3, litra h, 1. pkt., er udlejning, bortforpagtning og *administration af fast ejendom* undtaget fra afgiftspligten.

Som ejendomsadministration anses ifølge Moms-nævnets praksis en aftale mellem ejer og administra- tor om, at administratoren skal varetage den løbende ejendomsadministration. En sådan aftale kan f.eks. omfatte regnskab over ejendommens indtægter og udgifter, den løbende udlejning, udfærdigelse af leje- kontrakter, opkrævning af leje, foranstaltninger til renholdelse, reparation og vedligeholdelse, betaling af regninger vedr. skatter, brændsel, el, vand m.v.

Ved ændringsforslaget ophæves den gældende undtagelsesbestemmelse for administration af fast ejendom i momslovens § 2, stk. 3, litra h. Herefter vil erhvervmæssig omsætning af ydelser (salg til fremmede) vedrørende administration af fast ejendom være omfattet af afgiftspligten. Omfattet af afgifts- pligten bliver således de tjenesteydelser vedrørende ejendomsadministration, der ifølge praksis efter den gældende lov er undtaget fra moms, jf. ovenfor.

Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom er

fortsat momsfri efter momslovens § 2, stk. 3, litra h, 1. pkt.

Til § 2

Til nr. 2

Afgiften skal efter den foreslåede § 1 a, stk. 1 og 2, betales af lønsum anvendt til varetagelse af ejendomsadministration og viceværtfunktioner på egne ejendomme. Om den nærmere fastlæggelse af de nævnte aktiviteter henvises henholdsvis til bemærkningerne til § 1 og § 3.

Omfattet af afgiftspligten bliver f.eks. offentlige og private udlejere, sociale boligselskaber, boligforeninger m.v.

Det er herved, som nævnt under de almindelige bemærkninger pkt. b, en forudsætning for afgiftspligten for viceværtfunktioner, at disse udføres i tilknytning til et eller flere lejemål. Således er eksempelvis viceværtfunktioner på offentlig ejede bygninger, der anvendes af det offentlige uden at være udlejet, ikke omfattet af afgiftspligten.

Afgiften foreslås i § 2, nr. 8, beregnet på grundlag af lønsummen efter samme regler, som gælder ifølge arbejdsmarkedsbidragsloven og den gældende lønsumsafgiftslov.

Ændringen af momsloven foreslået i § 1 medfører, at virksomheder, som sælger ejendomsadministration m.v. til fremmede, skal betale moms heraf. Disse virksomheder skal efter § 11, stk. 1, i den gældende momslov derfor også betale moms af tilsvarende ydelser præsteret til eget brug. Endvidere har udlejere mulighed for at lade sig frivilligt momsregistrere for udlejning til erhvervsformål. Hvis udgifter til administration og viceværtsydelser er indregnet i lejebeløbet, betales der også i disse tilfælde moms af ydelserne. Formålet med den foreslåede bestemmelse i stk. 3 er at undgå, at ydelserne bliver pålagt både moms og lønsumsafgift. Der skal således ikke betales afgift af ydelsen i tilfælde, hvor ydelsen er belastet af moms.

De nævnte regler om, at virksomheder, som skal betale moms af salg af ejendomsadministration m.v. til fremmede, også skal betale moms af tilsvarende ydelser præsteret til eget brug, gælder ikke for offentlige virksomheder. Det foreslås derfor i stk. 4, at undtagelsen i stk. 3 ikke gælder offentlige virksomheder. Offentlige udlejere skal således i alle tilfælde betale lønsumsafgift af ejendomsadministration m.v. præsteret i egne ejendomme, såfremt de udlejes helt eller delvist.

Til nr. 3 og 4

Bestemmelserne indeholder regler for registrering af de afgiftspligtige efter § 1 a, som svarer til reglerne

efter den gældende lov. Det er afgørende for registreringspligten, at de pågældende ved ansat personale præsterer de i § 1 a nævnte ydelser, dvs. ejendomsadministration og viceværtfunktioner.

Den gældende bundgrænse på 80.000 kr. i lovens § 2, stk. 2, vil også gælde denne kreds af afgiftspligtige.

For at tilvejebringe en afgiftsmæssig ligestilling er offentlige udlejningsvirksomheder omfattet af afgifts- og registreringspligten. Den gældende undtagelse for offentlige virksomheder i relation til den finansielle sektor opretholdes.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 6

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om afgiftssatser.

Det foreslås i nr. 6, at afgiftssatsen for ejendomsadministration og viceværtfunktioner fastsættes til 11,6 pct. af afgiftsgrundlaget. Valget af sats er betinget af, at afgiftsgrundlaget er lønsummen med tillæg af 90 pct., jf. bemærkningerne til nr. 7-8. Afgiftsbeløbet opgjort på denne måde svarer til 22 pct. af lønsummen uden tillæg.

Til nr. 7-8

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler om afgiftsgrundlaget.

Af hensyn til både de afgiftspligtiges og told- og skattevæsenets administration bør afgiftsgrundlaget opgøres efter samme regler, som gælder efter arbejdsmarkedsbidragsloven og den gældende lønsumsafgiftslov. Det foreslås derfor i nr. 8, at afgiftsgrundlaget fastsættes til den samlede lønsum vedrørende de afgiftspligtige aktiviteter med tillæg af 90 pct. Opgørelse af lønsummen skal ske efter samme regler som efter de nævnte love.

Til nr. 9

Den foreslåede regel i § 13 a skal ses i sammenhæng med, at der i afgiftslovene og lov om arbejdsmarkedsbidrag er hjemmel til at give påbud om lønindeholdelse for de pågældende beløb.

Den foreslåede regel i § 13 b om eftergivelse og henstand er en konsekvens af, at tilsvarende bestemmelser er indsat i den øvrige afgiftslovgivning ved lov nr. 825 af 19. december 1989.

Til § 3

Udførelse af viceværtfunktioner sker ofte gennem et ansættelsesforhold, hvor boligforeningen, udlejeren, ejerlejlighedsforeningen m.v. ansætter personale til at udføre en række opgaver. Det kan dreje sig om

f.eks. snerydning, græsslåning, trappevask, diverse reparations- og vedligeholdelsesarbejder m.m.

Anvendelsen af loven om arbejdsmarkedsbidrag har ledt til en forskel mellem på den ene side privat og socialt udlejningsbyggeri og på den anden side ejerlejlighedsforeninger m.fl. for så vidt angår viceværttydelser præsteret i egne ejendomme. Førstnævnte anses ikke for bidragspligtige, fordi viceværttydelserne betragtes som en del af den momsfrie udlejning af fast ejendom, for hvilken der ikke skal svares arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag § 2, stk. 2, nr. 3. Sidstnævnte anses derimod for bidragspligtig, fordi der er tale om en selvstændig ydelse, der er omfattet af § 1 i lov om arbejdsmarkedsbidrag om bidrag af anden økonomisk virksomhed.

Til nr. 1-2

Ændringen af momsloven foreslået i § 1 medfører sammen med reglerne i den gældende arbejdsmarkedsbidragslov, at virksomheder, som sælger ejendomsadministration m.v. til fremmede, skal betale moms og bidrag heraf. Disse virksomheder skal også betale moms og bidrag af tilsvarende ydelser præsteret til eget brug.

Ved lovforslagets § 3, nr. 1-2, foreslås, at der af administration af egne ejendomme og af viceværtfunktioner, der udføres på egne ejendomme, skal betales arbejdsmarkedsbidrag. Dette sker ved en henvisning til den samtidig foreslåede nye § 1 i lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, jf. bemærkningerne til § 2. Henvisningen til lønsumsafgiftsloven betyder, at virksomheder som er omfattet af dennes § 1 a, skal svare arbejdsmarkedsbidrag af de der nævnte aktiviteter. Det drejer sig om privat og socialt udlejningbyggeri, hvor virksomheden, boligselskabet, boligforeningen m.v. præsterer ejendomsadministration m.v. til eget brug. Bidragspligten efter denne bestemmelse omfatter således ikke virksomheder, der skal betale moms og bidrag, jf. ovenfor.

Ifølge de gældende regler i arbejdsmarkedsbidragsloven betaler virksomhederne bidrag efter enten momsmetoden eller lønsumsmetoden. Bidrag af ejendomsadministration m.v. på grundlag af lønsummen efter den foreslåede § 2, stk. 3, bør derfor alene betales af de virksomheder, der skal afregne bidrag for de nævnte ydelser efter lønsumsmetoden.

Det foreslås derfor også, at virksomheder som tillige er bidragspligtige for andre aktiviteter og som opgør bidragsgrundlaget efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 7, § 8, stk. 1, nr. 1, eller § 9, stk. 1, nr. 1 (momsmetoden), ikke skal betale bidrag af ejendomsadministration og viceværttydelser.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 5

Efter reglerne i den gældende arbejdsmarkedsbidragslov kan kun virksomheder omfattet af bilaget til loven beregne bidrag på grundlag af lønsummen. Da udvidelsen af bidragspligten får virkning for andre virksomheder end de nævnte virksomheder, foreslås det i § 3, nr. 5, at der indsættes en ny bestemmelse herom som § 9 a. Efter denne skal bidragspligtige efter forslaget § 3, nr. 2, også opgøre bidragsgrundlaget efter lønsumsmetoden, som er den samlede lønsum af de afgiftspligtige aktiviteter efter § 1 a i lønsumsafgiftsloven med tillæg af 90 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at bidragsgrundlaget skal opgøres efter lønsumsmetoden.

Til § 4

Der foreslås en nedsættelse af godtgørelsen af afgift af olieprodukter, der anvendes i registrerede motorkøretøjer.

Efter de gældende regler får momsregistrerede virksomheder godtgjort afgift af olie i samme omfang, som virksomhederne har fradragsret for indgående moms af olie.

Denne godtgørelse foreslås nedsat med 95 øre pr. l for olieprodukter, der anvendes i motorkøretøjer registreret efter færdselsloven.

Det foreslås samtidig, at nedsættelsen også kommer til at gælde den kollektive vejtrafik ved at afgiftsgodtgørelsen for rutekørsel nedsættes tilsvarende.

Efter olieafgiftsloven skal der af blandinger af afgiftspligtige produkter eller af disse produkter og andre varer betales afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgiftssats efter loven, hvis blandingen er anvendelig til fyringsformål. Det foreslås at udvide denne bestemmelse til også at gælde blandinger anvendelige som drivmiddel i motorkøretøjer.

Det foreslås, at nedsættelsen finder sted i 2 trin pr. 1. januar 1991 og pr. 1. januar 1992, så det ikke godtgørelsesberettigede beløb udgør 80 øre pr. l i perioden 1. januar - 31. december 1991 (§ 7, stk. 2) og fra 1. januar 1992 95 øre pr. l.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte særlige krav til virksomhedernes dokumentation for opdelingen af olieprodukter anvendt i registrerede motorkøretøjer og olie til anden anvendelse.

Endvidere bemyndiges skatteministeren til at fastsætte regler om farvning af olieprodukter.

Olieafgiftslovens kontrolbestemmelser m.v. vedrører hovedsageligt virksomheder registreret efter olieafgiftsloven, d.v.s. olieselskaber, oliehandlere og storforbrugere m.v.

Ved at differentiere tilbagebetalingen af olieafgiften til de momsregistrerede virksomheder efter anvendelse skønnes det nødvendigt at fastsætte særlige kontrolbestemmelser. Det er hensigten, at dokumentationskravet især skal opfyldes ved, at virksomhederne for hvert køretøj, der benyttes erhvervsmæssigt, foretager et kilometer- og tankningsregnskab.

Det foreslås i tilknytning hertil, at der indsættes en hjemmel til at foretage skønsmæssige ansættelser over for virksomhederne i de tilfælde, hvor olieprodukter, for hvilke der er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften, alligevel er anvendt til vejtransport.

Til § 5

Det foreslås at nedsætte godtgørelsen af afgift af gas, der anvendes i registrerede motorkøretøjer, svarende til nedsættelsen for olie. Forslaget er nødvendigt for at opretholde den nugældende afgiftsmæssige balance mellem de to typer drivmidler.

Ligesom for olieprodukter får momsregistrerede virksomheder godtgjort afgift af gas i samme omfang, som virksomhederne har fradragret for indgående moms af gas.

Denne godtgørelse foreslås nedsat med 67 øre pr. l for gas, der anvendes i registrerede motorkøretøjer. Forholdsmæssigt svarer dette til nedsættelsen for

olien. Det foreslås, at nedsættelsen finder sted i 2 trin pr. 1. januar 1991 og pr. 1. januar 1992, så det ikke godtgørelsesberettigede beløb udgør 56 øre pr. l. i perioden 1. januar – 31. december 1991 (§ 7, stk. 3) og fra 1. januar 1992 67 øre pr. l.

Der foreslås indsat en bestemmelse om afgiftsberigtigelse af blandinger af gas og andre varer svarende til olieafgiftslovens for at forhindre eventuelle omgælsesmuligheder.

Ligesom for olien foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte særlige kontrolbestemmelser, ligesom der gives told- og skattevæsenet adgang til at foretage skønsmæssige ansættelser.

Til § 6 og § 8

Igennem 1980-erne er tobaksprovenuet blevet udhulet ved en stadig større udbredelse af hjemmerulning af cigaretter. Dette er sket, fordi det har vist sig muligt at anvende den billige (grovskårne) pibetobak i stedet for den dyrere (finskårne) cigarettobak. Der anvendes efterhånden næsten udelukkende pibetobak til hjemmerulning.

For at begrænse denne udvikling foreslås det, at afgiften af pibetobak forhøjes fra 128,90 kr. pr. kg til 275 kr. pr. kg. Samtidig foreslås det at sænke afgiften for cigarettobak fra 531 kr. pr. kg til 350 kr. pr. kg, således at afgiftsforskellen på de to typer røgtobak indsnævres.

Endvidere foreslås det at forhøje afgiften på cigaretpapir fra 2 øre pr. stk. til 3 øre pr. stk.

Økonomien i hjemmerulning kan illustreres ved følgende tabel, der viser udgiften til en cigaret:

	Fabriksfremstillet	Ved cigarettobak	Ved pibetobak
I dag	132,5 øre	85 øre	42 øre
Lovforslaget	132,5 øre	66 øre	59 øre

I dag koster en pakke pibetobak (40 g), der anvendes til cigaretfremstilling, omkring 15 kr., mens en pakke cigarettobak (40 g) koster 30–35 kr. Det skønnes, at priserne efter ændringen af afgifterne vil nærme sig hinanden i intervallet 22–25 kr. pr. pakke.

Efter omlægningen af tobaksbeskatningen vil prisen på en pakke cigarettobak (40 g) falde med omkring 9 kr. Selv om omsætningen af denne vare i dag er beskeden, kan virksomhederne (tobakshandlere, grossister og producenter) ligge med lagre af allerede afgiftsberigtiget røgtobak, som efter afgiftsnedsættelsen ikke vil kunne sælges uden tab. Det foreslås derfor (§ 8), at de handlende godtgøres afgiftsforskellen, idet det af administrative grunde dog foreslås, at der ikke gives godtgørelse for de første 200 kr.

Virksomhederne har i dag en kredit ved køb af stempelmærker. Den udgør for cigaretter 2 måneder og 5 dage. Det foreslås at begrænse kredittiden til 1 måned og 5 dage fra den 1. januar 1992.

Til § 7

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1991.

Desuden indeholder stk. 2 og 3 det første trin af nedsættelsen af det beløb, som godtgøres for olie og gas m.v., der anvendes i motorkøretøjer.

Endelig foreslås det, at nedsættelsen af kredittiden for køb af stempelmærker til cigaretter først får virkning fra den 1. januar 1992.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om merværdiafgift (Momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 629 af 20. oktober 1988, som senest ændret ved lov nr. 825 af 19. december 1989, affattes § 2, stk. 3, litra h, 1. pkt., således: »Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom.«.

§ 2. ---

Stk. 3. ---

- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i hoteller, gæstgiverier, moteller og lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping, parkerings- og reklameplads.

§ 2

I lov om lønsumsafgift for virksomheder inden for den finansielle sektor, jf. lov nr. 830 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således:

»Lov om lønsumsafgift«.

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Den, der for egne ejendomme ved ansat personale foretager administration af aftaler om benyttelse af husrum og lokaliteter m.v., tilhørende den faste ejendom, betaler en afgift til statskassen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Afgiftspligt påhviler tillige den, der ved ansat personale varetager viceværtfunktioner på ejendomme som nævnt i stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Afgiftspligten efter stk. 1 og stk. 2 gælder ikke for den, der er afgifts- og registreringspligtig efter momsloven for afsætning af ejendomsadministration eller viceværtfunktioner.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på offentlige virksomheder.«.

3. § 2, stk. 1, affattes således:

»Afgiftspligtige skal anmeldes til registrering hos den regionale told- og skatteforvaltning, jf. dog stk. 2.«.

4. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Offentlige virksomheder er undtaget fra registreringspligten for de i § 1, stk. 1, nævnte aktiviteter, jf. dog stk. 4.«.

5. § 2, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres for aktiviteter nævnt i § 1, stk. 1.«.

§ 2. Virksomheder, der er afgiftspligtige, skal anmeldes til registrering hos den regionale told- og skatteforvaltning, jf. dog stk. 2.

Stk. 3. Offentlige virksomheder er undtaget fra registreringspligten, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres.

6. § 4 affattes således:

»§ 4. Afgiften er 2 pct. af afgiftsgrundlaget for de i § 1, stk. 1, nævnte virksomheder.

Stk. 2. Afgiften er 11,6 pct. af afgiftsgrundlaget for de i § 1 a, stk. 1 og stk. 2, nævnte aktiviteter.«.

§ 4. Afgiften er 2 pct. af afgiftsgrundlaget.

7. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter »Afgiftsgrundlaget«: »efter § 1«.

8. I § 5 indsættes efter *stk. 1* som *nyt stk.*:

»*Stk. 2.* Afgiftsgrundlaget efter § 1 a er den samlede lønsum for de afgiftspligtige aktiviteter med tillæg af 90 pct.«.

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

§ 5. Afgiftsgrundlaget er virksomhedens samlede lønsum med tillæg af 90 pct.

9. I *afsnit III* indsættes efter § 13:

»§ 13 a. Ubetalt afgift og rentebeløb kan indrives ved indeholdelse i løn m.v., hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i momslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov.

Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.«.

§ 3

I lov om arbejdsmarkedsbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 795 af 15. december 1988, som senest ændret ved lov nr. 889 af 29. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales et bidrag til statskassen af erhvervsmæssig virksomhed, anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag, samt ejendomsadministration og viceværtfunktioner i egne ejendomme.«.

§ 1. Der betales et bidrag til statskassen af erhvervsmæssig virksomhed og anden økonomisk virksomhed, der består i levering af ydelser mod vederlag.

2. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Bidragspligten omfatter endvidere ejendomsadministration og viceværtfunktion, som er afgiftspligtig efter § 1 a i lønsumsavgiftsloven. Dette gælder dog ikke for virksomheder, der er bidragspligtige efter § 2, *stk. 1*, nr. 1 eller nr. 2, og opgør bidragsgrundlaget efter § 7, § 8, *stk. 1*, nr. 1, eller § 9, *stk. 1*, nr. 1.«.

3. I § 3, *stk. 4*, indsættes efter »§ 2, *stk. 1*, nr. 2,«: »eller er bidragspligtige efter § 2, *stk. 3*«.

§ 3. ---

Stk. 4. Organisationer, foreninger, fonde m.v., der leverer ydelser nævnt i § 2, *stk. 1*, nr. 2, skal kun anmeldes til registrering, hvis de beskæftiger lønnet arbejdskraft.

4. I § 4, *stk. 1*, ændres »§§ 7-9,« til: »§§ 7-9 a,«.

§ 4. Virksomheder, der ikke skal svare afgift efter merværdiafgiftslovens § 4, *stk. 1*, og virksomheder med et bidragsgrundlag efter §§ 7-9, der ikke overstiger 3.000 kr. årligt, skal ikke registreres.

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. For bidragspligtige efter § 2, *stk. 3*, beregnes bidragsgrundlaget som den samlede lønsum for de bidragspligtige aktiviteter med tillæg af 90 pct.«.

6. § 10, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»Virksomheder nævnt i bilaget til loven og bidragspligtige efter § 2, *stk. 3*, skal senest 3 måneder og 20 dage efter opgørelsesperiodens udløb til told- og skattevæsenet angive bidragsgrundlaget efter § 8, *stk. 1*, nr. 2, § 9, *stk. 1*, nr. 2, eller § 9 a, og bidragets størrelse.«.

§ 10. ---

Stk. 4. Virksomheder nævnt i bilaget til loven skal senest 3 måneder og 20 dage efter opgørelsesperiodens udløb til toldvæsenet angive bidragsgrundlaget efter § 8, *stk. 1*, nr. 2, eller § 9, *stk. 1*, nr. 2, og bidragets størrelse. Samme dag er sidste rettidige indbetalingsdag. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse. Bidraget forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor fristen for indbetaling udløber.

§ 4

I lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 621 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved lov nr. 574 af 14. august 1990, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes efter »til fyringsformål«: »eller som drivmiddel i motorkøretøjer«.

§ 1. ---

Stk. 2. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen på det produkt, der har den højeste afgifts-sats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål.

2. I § 8, stk. 2, ændres »for hvilken« til: »i den udstrækning«.

§ 8. ---

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som op-gør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage den mængde olie, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 10, samt olie, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

3. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om fritagelse for eller godtgørelse af afgift af olie, der anvendes til jernbane- og færgedrift. Skatteministeren kan fastsætte regler om delvis godtgørelse, jf. § 10, stk. 2, 2.-3. pkt., af afgift af olie, der anvendes i personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel.«.

§ 9. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om fritagelse for eller godtgørelse af afgift af olie, der anvendes til jernbane- og færgedrift samt af personmotorkøretøjer, der med tilladelse efter lov om buskørsel anvendes til rutekørsel, og busser, der er afgiftsberigtiget efter registreringsafgiftslovens § 6, stk. 1, nr. 1, og som anvendes til turistikørsel.

4. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradrag-ret for indgående merværdiafgift for olie

og varme. For olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, ydes der kun delvis tilbagebetaling af afgiften. Det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb udgør 95 øre pr. l. Til dokumentation af tilbagebeta-lingsbeløbet skal virksomheden kunne frem-lægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11, stk. 4, og § 13, stk. 3 og 4.«.

§ 10. ---

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fra-dragret for indgående merværdiafgift for olie og varme. Til dokumentation af tilbagebeta-lingsbeløbet skal virksomheden kunne frem-lægge fakturaer eller særskilte opgørelser, hvoraf størrelsen af afgiften fremgår, jf. § 11, stk. 4, og § 13, stk. 3 og 4.

5. I § 10 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte be-stemmelser om dokumentation for at oliepro-dukter, for hvilke der er ydet fuld tilbagebeta-ling af afgiften efter stk. 2, 1. pkt., ikke er an-vendt i registrerede motorkøretøjer. Skattemi-nisteren kan herunder fastsætte regler om farv-ning af sådanne olieprodukter.«.

6. § 24, nr. 2), affattes således:

»2) Klager over de af told- og skattevæsenet efter § 18, stk. 2, og § 26, stk. 2, 2. pkt., truffe afgørelser.«.

§ 24. ---

2) Klager over de af toldvæsenet efter § 18, stk. 2, truffe afgørelser.

7. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået ud-betalt for meget i godtgørelse efter §§ 9 a, 10 og 11, afkræves den for meget udbetalte godtgø-relse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godt-gørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhe-dens regnskaber, kan told- og skattevæsenet fo-retage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 18, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.«.

§ 26. ---

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået ud-betalt for meget i godtgørelse efter §§ 9 a, 10 og

11, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav.

§ 5

I lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved § 23 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Af en blanding af de i *stk. 2* nævnte produkter og andre varer svares der afgift af hele blandingen efter satsen i *stk. 2*, såfremt blandingen er anvendelig til fyringsformål eller som drivmiddel i motorkøretøjer.«

2. I § 6, *stk. 2*, ændres »for hvilken« til: »i den udstrækning«.

§ 6. ---

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 5, *stk. 2*, kan yderligere fradrage den mængde gas, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8, samt gas, der er gået tabt ved brand, lækage eller lignende.

3. § 8, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Afgiften efter *stk. 1* tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for gas og varme. For gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, ydes der kun delvis tilbagebetaling af afgiften. Det ikke tilbagebetalingsberettigede beløb udgør 67 øre pr. l. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, *stk. 4*, og § 11, *stk. 3* og 4.«

§ 8. ---

Stk. 2. Afgiften efter *stk. 1* tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for gas og varme. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 9, *stk. 4*, og § 11, *stk. 3* og 4.

4. I § 8 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om dokumentation for at gas, for hvilken der er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften efter *stk. 2*, 1. pkt., ikke er anvendt i registrerede motorkøretøjer.«

5. § 22, *nr. 2*), affattes således:

»2) Klager over de af told- og skattevæsenet efter § 16, *stk. 2*, og § 24, *stk. 3*, 2. pkt., truffne afgørelser.«

§ 22. ---

2) Klager over de af toldvæsenet efter § 16, *stk. 2*, truffne afgørelser.

6. § 24, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter § 7, *stk. 2*, § 8 og § 9, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skattevæsenet foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 16, *stk. 2* og 3, finder tilsvarende anvendelse.«

§ 24. ---

Stk. 3. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter § 7, *stk. 2*, § 8 og § 9, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav.

§ 6

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 614 af 14. oktober 1988, som ændret senest ved § 9 i lov nr. 825 af 19. december 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 1, *litra B*, affattes således:

»B. For cigaretpapir til en cigaret 3 øre«.

2. § 1, *litra C*, affattes således:

»C. For pladetobak, spunden og granuleret tobak samt for anden røgtobak med en snitbredde på mindst 1,5 mm 275 kr.pr.kg«.

3. § 1, *litra D*, affattes således:

»D. For anden røgtobak
end nævnt i punkt C

350 kr.pr.kg«.

§ 1. ---

B. For cigaretpapir til en ci-
garet

2 øre

C. For pladetobak, spunden
og granuleret tobak samt for
anden røgtobak med en
snitbredde på mindst 1,5
mm

128 kr. 90 øre
pr. kg

D. For anden røgtobak end
nævnt i punkt C

531 kr. 00 øre
pr. kg

4. I § 6 ændres i 1. pkt. » 2 måneder« til: »1 må-
ned«.

§ 6. Efter regler fastsat af Skatteministeriet
kan der mod sikkerhed tilstås virksomhederne
en kredit ved køb af stempelmærker til ciga-
retter på 2 måneder og 5 dage og til de øvrige i
§ 1 nævnte varer på 3 måneder. Sker betaling
ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i måned-
lig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i
den måned, i hvilken kreditperioden udløber,
dog mindst 50 kr.